

هو الله

ای خویشان مهربان خداداد مهربان نامه‌ئی نگاشته و در حقّ شما نهایت مهربانی ابراز داشته و از برای هر یک نامه‌ئی خواسته ولی این بنده خدا را وقت و فرصتی نیست و راحت و مهلتی نه تا بتواند از عهده نگارش نامه‌های متعدد برآید لهذا خطاباً بالکلّ یک نامه مینگارم و امیدوارم که هر یک را کتاب مفصّل باشد و نامه مشروح گردد و آن این است که این عصر قرن عظیم است و این قرن مطلع انوار نور مبین در کائنات جنبش است و در ذرّات موجودات حرکت و نشو و نما کون در ترقّیست و اکوار در نهایت تزین و تلقّی نوع انسان بهره موفور دارد و نصیب نامعدود خواهد شما که امت فارسی هستید و از یاران دیرین هزار سال است بحسرت ایّام گذرانید و در نهایت حزن و کدورت زندگانی کردید و تحمّل مشقّات و زحمات بیپایان نمودید و اذیت و ظلم و جفا دیدید حال کوکب عزّت ابدی از افق فارسیان طلوع نمود و اختران سعادت سرمدی از مطلع ایران درخشید تا آن ذلّت کبری بدل بعزّت عظمی گردد و آن خواری و غمگساری مبدّل بعلوّیت و بزرگواری شود لهذا باید در نهایت وجد و سرور شمع برافروزید و شیر و شهد بیامیزید و ساغر شراب محبّت الله در دست گیرید و ساقی انجمن انسان شوید و بکوشید تا برادران دیرین پارسیان قدیم را همدم و همراز نمائید و هم نغمه و آواز گردانید و علیکم البهاء الأبھی ع ع

این سند از [کتابخانه مراجع بهائی](http://www.bahai.org/fa/legal) داندلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۱۸ مارس ۲۰۲۵، ساعت ۵:۰۰ بعد از ظهر